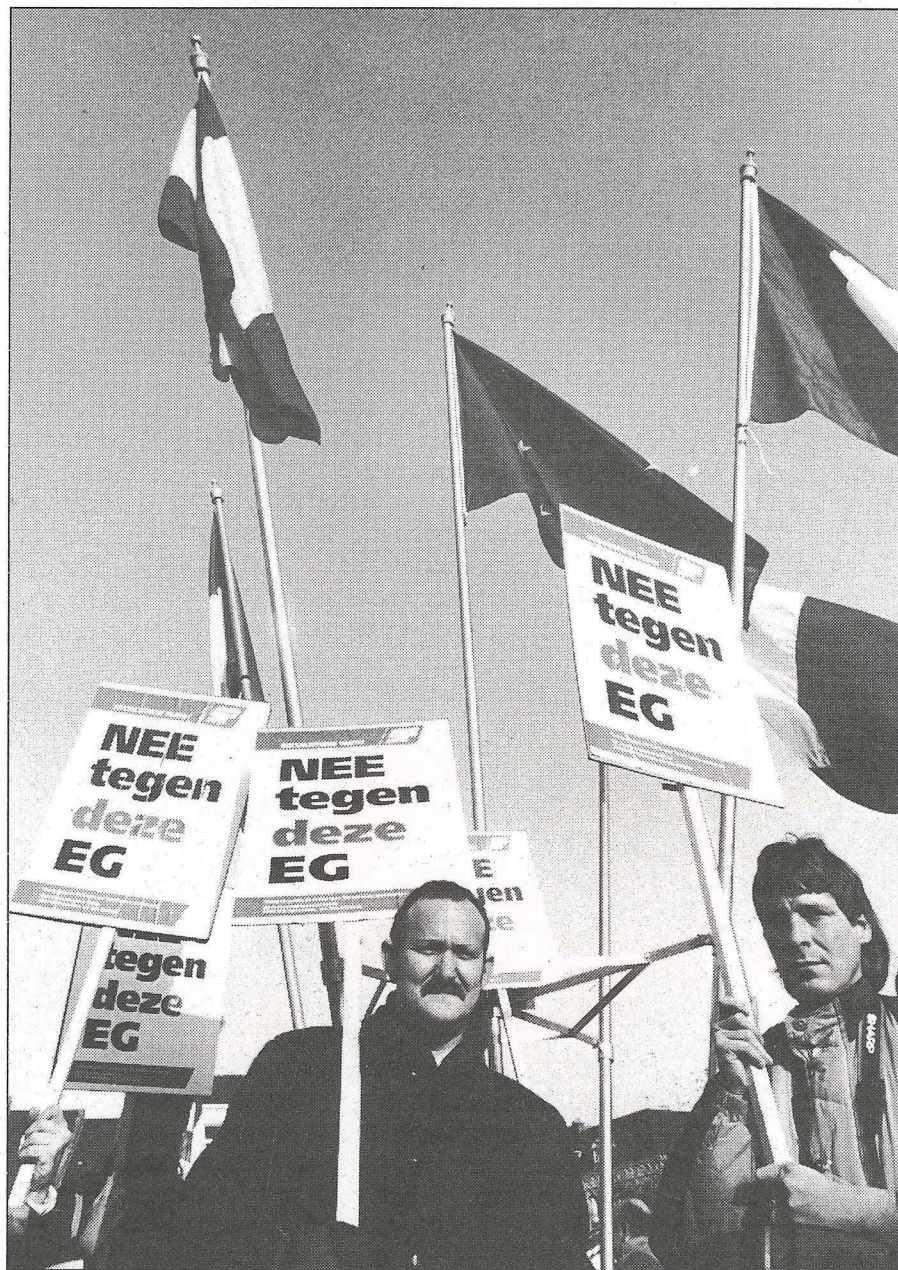

STEM TEGEN STEM SP

SOCIALISTISCHE PARTIJ • TINY KOX • LIJST 7

De SP verzet zich als enige partij tegen deze Europese gelijkschakeling

'...omdat Brussel het wil'

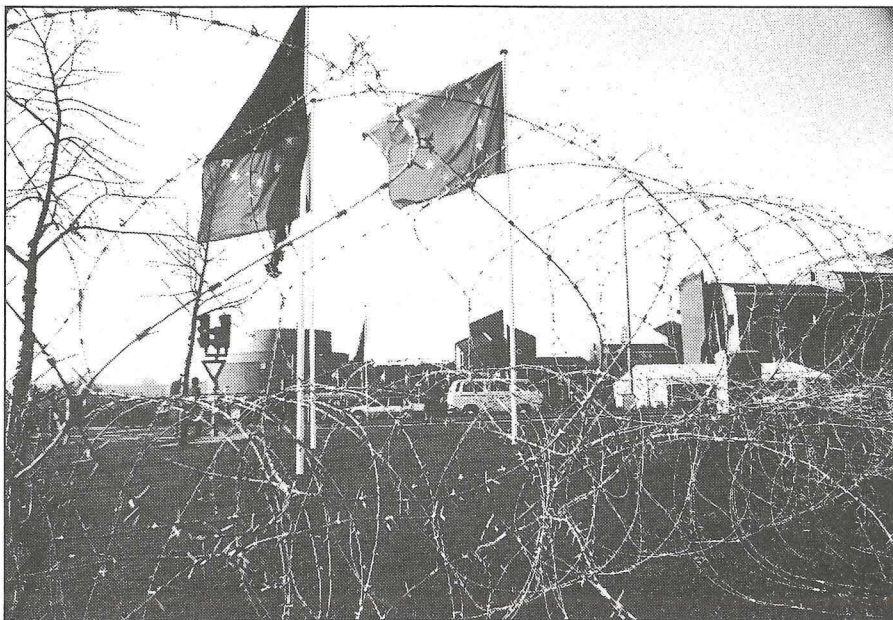
Nederland dreigt een machteloze provincie van een ondemocratische en ongecontroleerde superstaat Europa te worden. In sneltreinvaart neemt 'Brussel' de taken van 'Den Haag' over. Brussel beslist steeds vaker over onze nationale wetgeving. De sociale zekerheid wordt afgebroken – omdat 'Europa' dat wil. Gezondheidszorg en openbaar vervoer worden ingekrompen – omdat 'Europa' dat eist. De rechtsbescherming van werknemers en milieu wordt aangetast – omdat 'Europa' dat nodig vindt. De achturen-werkdag wordt een tienuren-werkdag – vanwege Europa. De minimumleeftijd voor kinderarbeid wordt verláágd naar dertien jaar – omdat dat elders in Europa zo is. Steeds meer overheidstaken worden van de hand gedaan – allemaal omdat 'Brussel' dat eist.

Regering en parlement hebben ingestemd met het Verdrag van Maastricht over de vorming van een Europese monetaire en politieke unie – die straks alle belangrijke beslissingen neemt op politiek, economisch, monetair en juridisch gebied. Een groot deel van onze nationale zelfstandigheid wordt overgedragen aan Brussel – waar we als Nederland maar bitter weinig te zeggen hebben. Anderen maken daar de dienst uit: de Europese Commissie; de grote landen Duitsland, Frankrijk en Engeland; en de grote multinationale ondernemingen, die deze Europese eenwording afgedwongen hebben omdat ze een grotere markt wilden voor hun concurrentie met Amerika en Japan.

De Europese binnengrenzen verdwijnen en we worden steeds verder gelijkgeschakeld. Wat er in sociaal en politiek opzicht na de oorlog is opgebouwd, wordt nu razendsnel afgebroken. De Europese Unie zweert bij steeds minder overheid en steeds meer markt. Daarin past geen recht op werk voor iedereen, fatsoenlijke sociale zekerheid of een voor iedereen toegankelijke gezondheidszorg. Door de open grenzen kunnen ondernemers volop schuiven met investeringen en werk. En de bewegingsruimte voor de maffia, de milieu-misdaad, de drugshandel en de belastingfraudeurs wordt ook steeds groter.

Stem tegen de Europese Unie

Op 9 juni kiest de Nederlandse bevolking zijn vertegenwoordigers in het Europees Parlement. De Socialistische Partij roept de kiezers op van hun stem een krachtige protest-stem te maken tegen de Europese eenwording. Want die is volgens de SP strijdig met het belang van de bevolking. Waarom? Dat leest u in deze folder.

Veiligheidsmaatregelen rond de Top in Maastricht: voorproefje van 'Fort Europa'

Van samenwerking tot gelijkschakeling

De Europese eenwording is al in gang sinds in 1957 het Verdrag van Rome werd gesloten tussen Duitsland, Frankrijk, Italië en de Benelux. Groot-Brittannië, Ierland, Portugal, Spanje, Denemarken en Griekenland traden later toe. In 1985 kwam het zogeheten Witboek van de Europese Commissie met maatregelen die noodzakelijk waren voor het realiseren van een aaneengesloten interne markt in West-Europa. In 1987 werd de Europese Akte dusdanig gewijzigd dat voor veel maatregelen geen unanimité meer vereist is maar slechts een gekwalificeerde meerderheid. In 1991 werden in het Verdrag van Maastricht verdere afspraken gemaakt over een gemeenschappelijke monetaire en politieke unie. In 1993 werden de Europese binnengrenzen opgeheven en werd de gemeenschappelijke markt een feit. Op 1 januari 1995 wordt de Europese Unie uitgebreid met Zweden, Noorwegen, Finland en Oostenrijk. En voor het einde van de eeuw moet de Monetaire en Politieke Unie een feit zijn.

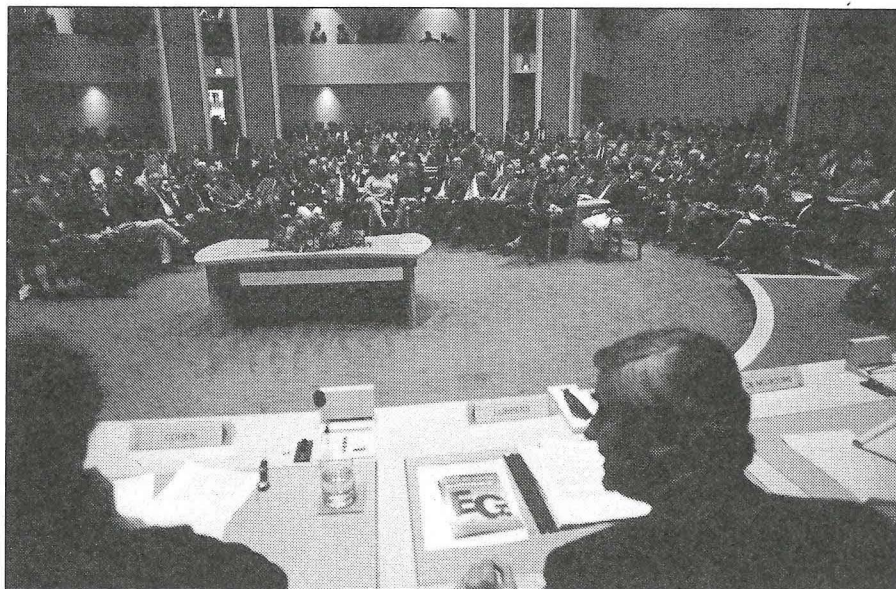
Op 11 december 1991 ondertekenden de Europese regeringsleiders het Verdrag van Maastricht. Daarin werd gekozen voor uiterst ingrijpende veranderingen in de Europese samenwerking. Het Verdrag werd vervolgens door de nationale parlementen goedgekeurd en trad eind vorig jaar officieel in werking. 'Een historische stap'

noemden regeringsleiders en media in grote eensgezindheid de beslissing van 'Maastricht' om nog deze eeuw te komen tot één Westeuropese munt en één Westeuropese economische, sociale, buitenlandse en defensiepolitiek. Aan het tot dan toe voornamelijk economisch getinte takenpakket van de Gemeenschap werden een reeks van beleidsterreinen toegevoegd die behoren tot het takenpakket van een moderne staat. Defensie, buitenlands beleid, gezondheidszorg, onderwijs, milieu- en industriebeleid, consumentenbeleid, immigratie- en vluchtelingenbeleid en sociale politiek zijn terreinen waarop in de toekomst niet de nationale overheden maar 'Europa' de beslissende stem zal krijgen. Als de Raad van Ministers besluit tot gezamenlijk optreden op deze terreinen dan is elke lidstaat daaraan gebonden, ook als men tegengestemd heeft. De wijze waarop in Europa wordt samengewerkt valt straks onder 'Brussel', net als zaken als ontwapening en wapenbeheersing en de economische aspecten van dit beleid. Het buitenlands beleid wordt straks niet meer gemaakt in Den Haag maar in Brussel. Ook op defensiegebied verschuift de macht naar de Europese Unie. Het sociale beleid van Europa blijft ondergeschikt aan de economische doelstelling van de Europese Unie. Zaken als gezondheid en veiligheid op het werk, de arbeidsvoorwaarden, de zeggenschap van werknemers zullen steeds gemeenten worden aan hun effect op de economie.

De Europese Ronde Tafel

De Europese ondernemers waren en zijn de drijvende krachten achter de plannen tot Europese eenwording. Op initiatief van Philips-topman Wisse Dekker sloten 45 top-industriëlen zich in de jaren '80 aan in een 'Europese Ronde Tafel'. Onder hen prominente bestuurders van de multinationals Siemens, Fiat, Nestlé, Hoffmann-la Roche, Daimler-Benz, British Steel en Olivetti. Samen formuleerden zij de eisen waaraan het 'nieuwe Europa' moest voldoen. Zij maakten de Westeuropese regeringsleiders duidelijk dat er een gemeenschappelijke economische, monetaire en politieke unie in West-Europa tot stand gebracht diende te worden, waarin de ondernemers vrijelijk kunnen opereren. Een superstaat als thuisbasis voor het Europese kapitaal, om van daaruit de strijd met de Amerikaanse en Japanse concurrentie te kunnen aangaan.

Een aaneengesloten gebied, dat ook monetair en politiek gelijkgeschakeld wordt, met één munt (de ecu: Europese rekeneenheid), één economisch en monetair beleid (emu: Europese economische en monetaire unie), één Europese Centrale Bank, één politiek centrum (Brussel) van één Europese Politieke Unie (epu). Wie meedoet aan de monetaire unie, verplicht zich tot een begrotingstekort van ten hoogste drie procent van het nationaal inkomen, een staatsschuld van maximaal 60 procent van het nationaal inkomen en een zeer beperkte inflatie. In alle deelnemende landen valt een dergelijk keurslijf slechts te realiseren door zeer ingrijpend te bezuinigen op sociale uitkeringen en voorzieningen. Ter verduidelijking: onder de huidige omstandigheden zou zelfs Nederland niet aan de monetaire unie mogen deelnemen. Het tekort op de begroting was eind vorig jaar bijna vijf procent (terwijl drie procent de grens is) en de staatsschuld is bijna 80 procent (terwijl 60 procent de limiet is). Dat betekent dat Nederland haar collectieve uitgaven drastisch zou moeten terugbrengen. Tegelijk betekent de monetaire unie dat de vrijheid van de nationale parlementen hun eigen begroting vast te stellen, goeddeels verdwijnt. De begroting zal moeten passen in het economisch en monetair beleid van de Europese Unie.

Tijdens bijeenkomsten over het Verdrag van Maastricht botste premier Lubbers herhaaldelijk op de SP, die het verzet tegen 'Europa' verwoordde

Superstaat Europa

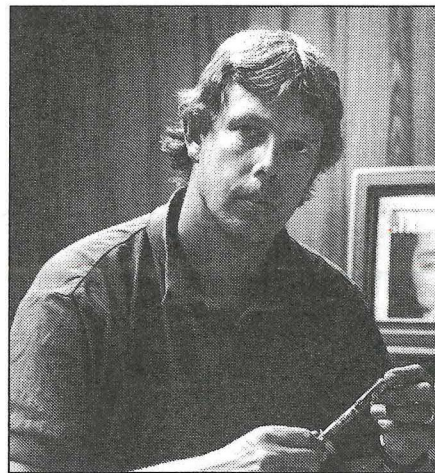
Op sociaal-economisch terrein wordt de wetgeving van de lidstaten gelijkgeschakeld. Lonen, arbeidsomstandigheden, sociale uitkeringen, rechten en plichten van werknemers, werktijden zullen worden geüniformeerd. De gezondheidszorg, het milieubeleid, de cultuur, het strafrecht en de buitenlandse en defensiepolitiek zullen gelijkgetrokken worden. Wat niet overeenkomt met de 'Europese norm' zal moeten worden aangepast of afgeschaft. En vervangen door Europese richtlijnen waarover de nationale parlementen weinig of geen zeggenschap meer over hebben. Al die regels komen dan uit de koker van de Europese Commissie in de hoofdstad van de nieuwe superstaat: Brussel. Voorzitter Jacques Delors meldde herhaaldelijk dat over enkele jaren 80 procent van de nationale besluiten gebaseerd moet zijn op regels opgesteld door de Europese Commissie. Daarbij zal het dagelijks bestuur van Europa nauwelijks gecontroleerd worden door het Euro-

pees Parlement dat voor elke millimeter meer aan bevoegdheden jaren moet knokken – en daar overigens nauwelijks trek in heeft. Daardoor zal de niet gekozen maar aangewezen Commissie zich in belangrijke mate laten sturen door de Raad van Ministers. Die Raad wordt het belangrijkste machtscentrum van de gemeenschap. Die Raad van Ministers is geen verantwoording schuldig aan nationale parlementen, noch aan het Europees Parlement. In die situatie zal het vooral het Europese bedrijfsleven zijn dat de Commissie zal beïnvloeden bij haar beleidsvoorbereidende en uitvoerende werk. Nu al is er een leger lobbyisten van de Westeuropese bedrijven in Brussel gestationeerd, azend op de verwerving van EG-middelen. Het azen op geld uit Europa is een winstgevende aangelegenheid geworden. Verder zal de Commissie onder invloed staan van de grootste nationale economieën – de Duitse voorop. De Europese burgers zullen terzelfdertijd hun toch al beperkte politieke invloed nog verder zien afnemen. Het nieuwe Europa dreigt daarmee een ondemocratische superstaat te worden waarin

slechts zij die wat te verkopen of te investeren hebben, vingers in de pap zullen hebben. De nationale parlementen zullen gaandeweg verworpen tot machteloze streekgewesten terwijl de nationale regeringen het blijvende excuus achter de hand zullen hebben dat 'Brussel het nu eenmaal zo wil'.

Samenwerking ja, Europese Unie nee

Natuurlijk: de wereld is in de loop van de tijd onmiskenbaar kleiner geworden door de vooruitgang van de techniek en wetenschap. In die zin ligt een verdergaande samenwerking in Europa ook in de lijn van de richting die vooruitgang heet. Verdergaande samenwerking is in orde als de uitgangspunten van dat verenigde Europa parallel lopen met de breed levende opvattingen over democratie, sociale rechtvaardigheid en solidariteit. Het Europa dat nu in de maak is, heeft die ontwikkeling echter niet tot doel. In lijn daarmee beantwoordt de huidige Europese eenwording dan ook niet aan die wensen. Het is naïef en gevaarlijk om die realiteit uit het oog te verliezen. Vandaar onze oproep voor 9 juni: Stem tegen deze Europese Unie. Stem SP. Lijst 7.

Tiny Kox, SP-lijsttrekker bij de Europese verkiezingen

De Socialistische Partij groeit sterk. Op 2 maart wonnen we 126 gemeenteraadszetels en op 3 mei kwamen we met twee mensen in de Tweede Kamer om daar voor echte oppositie te zorgen. Met bijna 17.000 leden zijn we de vijfde partij van het land, op de bres voor menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit. Stem op 9 juni op een partij waar u op 10 juni ook nog iets aan heeft!

LID WORDEN? BEL GRATIS 06-0366
Socialistische Partij • Vijverhofstraat 65 • 3032 SC Rotterdam

TEGEN- STEMMEN IS BETER DAN THUISBLIJVEN